

„Желео сам да будем слободан и комуниста“, написао је својевремено Милован Ћилас. Његова судбина је позната, слободу је освајао деценијама подносећи изолацију, прогоне и робију. То је заиста била немогућа мисија јер комунизам оличен у владавини једнопартијског система био је негација демократије и либералних вредности.

Данас имамо успостављен демократски систем, али се и даље можемо питати колико смо остварили стварне и делатне идеале слободе и демократије. Сада се отвара слична дилема пре којом се налазио и Милован Ћилас, тражећи слободу тамо где је није могао наћи. Како остати привржен демократским начелима, а бити у Демократској странци или је даље подржавати на изборима и у политичком животу. То постаје све веће искушење за људе који стреме демократији и њеним либералним вредностима.

Не тако давно је тежња за развојем и унапређењем демократских односа и политичке културе била једна од темељних одредница Демократске странке. Те тежње су данас изгубљене у таласу свеопште политикантске релативизације, дезидеологизације и доминирања огољеног и непринципијелног политичког прагматизма као општег обрасца деловања у нашем политичком животу. Примера за овакву оцену има много, али се огољена политичка хипокризија и лицемерје коју шире водећи функционери Демократске странке најбоље може видети у њиховим иступањима о непристојно бахатим људима и малим платама, као да они већ десет година не стварају и подржавају системску спрегу тих непристојно богатих људи, политика, монопола и разорне пљачкашке приватизације у којима је стотине хиљада људи остало без посла.

Међутим, политичка хипокризија је све очитија и у неиспуњавању великих најава о демократизацији односа унутар владајуће странке. На претходним унутарстраначким изборима помпезно је најављивано увођење непосредних избора и већи број кандидата, изборна кампања и сучељавање програма. Од ових најављиваних великих и пресудних демократских иновација није остало ништа јер су тзв „демократски“ избори обављени рутински и без великих изненађења јер су „изабрани“ кандидати који су унапред одређени уз обавезну једногласну подршку страначке базе.

Пише: Маринко М. Вучинић
четвртак, 30 јун 2011 19:21

